

प्रयत्नभेदे तत्प्रयत्नशुक्तेषु वर्णेषु च । ते च वर्णाः “स्वयां यमाः स्वयः+कूपौ विसर्गः शर एव च । एते आसानु-प्रदाना अघोषाश्चेत्युक्ताः वेदितव्याः । विवरणं मत्कृत-शब्दार्थरत्ने सूचीपत्रे दृष्टव्यम् । शब्दशून्ये लि० ।

अघोषवत् लि० अघोषः वर्णोच्चारणवाह्यप्रयत्नः अस्वस्व मत्प मख वः । “स्वयां यमाः-स्वय+कूपौ विसर्गः शरणचेत्युक्तेषु वर्णेषु ।

अघ्नो पु० न हन्ति स्फटिकत्वात् न+हन-यक् निपातनात् साधु । प्रजापतौ । न हन्यते स्त्रीहत्यायाः, “अवध्याश्च स्त्रियं प्राहुस्त्रियं योनिगतामपीति” निषिद्धत्वात् कर्मणि लि० । हननकर्मताम्बून्यायां स्त्रियां गवि स्त्री । अघ्नो “गवां पतिरघ्नो” इति वेदः । “पतिं वो अघ्नो-नामिति” वेदः “गावः प्राश्न्यघ्नो इति” च वेदः ।

अघ्रे य लि० न घ्रातुं शक्यः अर्हः वा घ्रा-शक्यादर्थे यत् न० त० । घ्राणानर्हं दुर्गन्धे वस्तुमाले, मद्ये न० । “मदिरा-घ्राणमालेण ब्राह्मणादेव होयते” इति स्मृतौ मद्यस्य घ्राण-निषेधात् तस्य तथात्वम् ।

अङ्क (नक) संख्याकरणे चिह्नयुक्तकरणे अदन्तचुरादि० उभ० सक० सेट् । अङ्कय-ति ते आञ्चिक-त्-त । अङ्का-पयति ते इति केचित् । “प्रेयांसमाङ्कयदसौ न विधौ कलङ्क” इत्युङ्गटः । “युक् चेत्यङ्कापयत्यपीति” काम-धेयुः । अच् अङ्कः । क्त अङ्कितः ल्युट् अङ्कनम् असुन् अङ्कः ।

अङ्क पु० न० अङ्क-करणे, कर्त्तरि वा अच् । विज्ञे “रतिवल-यपदाङ्के चापमासज्य कष्टे” इति कुमा० । कलङ्के, “एको हि दोषो गुणसन्निपाते निमज्जतीन्द्रोः किरणेष्वि-वाङ्क” इति कुमा० । दृश्यकाव्याङ्कभेदे तल्लक्ष्यं यथा “प्रत्यक्षनेत्रचरितो रसभावसमुज्ज्वलः । भवेद्गूढशब्दार्थः सुद्रुचूर्णकसंयुतः ॥ विच्छिन्नावान्तरैकार्थः किञ्चित्संलग्न-विन्दुकः । युक्तो न बल्लभिः कार्यैर्वीजसंस्कृतिमान् न च ॥ नानाविधानसंयुक्तो नातिप्रचुरपदवान् । आवश्यकानां कार्याणामविरोधादिनिर्मितः ॥ नामैकदिननिर्वर्त्य कथया सम्योजितः । आसन्ननायकः पातैर्युतस्त्रिचतुरैस्तथा ॥ दूराह्वानं बधो युद्धं राज्यदेशादिविज्ञवः । विवाहो भोजनं शापोत्सर्गौ स्त्र्यूरतन्तथा ॥ दन्तच्छेद्यं नखच्छेदमन्यद् व्रीडा-करञ्च यत् । शयनाधरपानादि नगराद्युपरीधनम् ॥ स्नानाहुलेपने चैर्भिर्बर्जितो नातिविस्तरः । देवीपरि-जनादीनामसाध्यवर्णजामपि ॥ प्रत्यक्षचित्तरितैर्युक्तो

भावरसोद्भवैः । अन्तर्निष्कान्तनिस्त्रिलपालोऽङ्क इति कीर्त्तितः” इति सा० ॥ दृश्यकाव्य रूपकभेदे च पु० । यथा “नाटकमथ प्रकरणं भाषाव्यायोगसमकारिभ्याः । इति विभज्य “उत्सृष्टिकाऽङ्क एकाङ्कोनेतारः व्यापृता नराः । रसोऽत्र करुणः स्थायी बल्लोपरीदेवितम् ॥ प्राख्यातमिति वृत्तञ्च कविर्बुद्ध्या प्रपञ्चयेत् । भाषवत् सन्निवृत्ताङ्गान्यस्मिन् जयपराजयौ ॥ युद्धञ्च वाचा कर्त्तव्यं निर्वेदवचनं बल्ल” । इति लक्षितम् “इमञ्च केचित् नाटकाद्यन्तःपात्यङ्कपरिष्के-दार्थम् उत्सृष्टिकाङ्कनामानम्” आङ्कः । अथे तु “उत्क्रान्ता विक्षोभरूपा स्फटियतेति उत्सृष्टिकाङ्कः” इति सा० । पञ्च ते, समीपे, युद्धभूषणे, देहे, अपराधे, स्थाने, चित्तशुद्धे परम्परासम्बद्धे चिह्ने च पु० । क्रोडे पु० न० “अनस्य नारीकनीयमङ्कमिति” कुमा० । “अङ्के निधाय तं गानं पुनः संस्कारमर्हतीति” स्मृतिः । “पुनरङ्गाभ्यगमी भयाभि ते” इति कुमा० । “प्रेमगोपकण्ठं सुतरङ्गभाजो रत्ना वलीरम्बुधिरावबन्धेति” साधः । “अङ्कः समीपस्य उत्सृष्टस्य” इति मल्लिनाथः । एकत्वादिसंख्याबोधकरेखासंज्ञेभ्यो- “अङ्कयुतिः किल सङ्कलिताश्चेति” लीला० । नय-संख्यावाञ्छ पु० ।

अङ्कतन्त्र न० अङ्कानामेकादिपराङ्गान्तसंख्याबोधकरेखाविधेयाणां प्रतिपादकम् तन्त्रं शास्त्रम् । अङ्कधातुने व्यक्ताव्यक्तकृते, पाटीगणितबीजगणितादौ ।

अङ्कति पु० अनुच-गतौ अति कुलम् । वाते । पूजनाधीत कर्मणि अति । ब्रह्मणि, अमनौ, अग्निहोत्रिणि च । गन्तरि लि० स्त्रियाम् वा ङीप् अङ्कती च ।

अङ्कधारण न० इत० । चिह्नधारणे तत्प्रमत्तादिवैषम्यार्थचिह्नधारणे च । छ-णिच् भावे युच् । अङ्कधारणाभ्याम् स्त्री ।

अङ्कन न० अङ्क-करणे ल्युट् । अङ्कनसाधनद्रव्यं गदा(गनीति) प्रसिद्धे । भावे ल्युट् । चिह्नकरणेसात् न० । “अन्यत्वाङ्कनक-ण्डाभ्यां वाहनिष्कर्षणे” इति स्मृतिः । अङ्कनं लिङ्गानादि-चिह्नकरणमिति प्रा० रघु० । भावे युच् । अङ्कनाभ्याम् स्त्री ।

अङ्कपादव्रत न० व्रतभेदे ।

अङ्कपालि स्त्री पा-अलि इत० वा ङीप् । क्रोडप्रान्ते । अङ्केन पालयतीति पालि-इ इत० । उपमातरि (धारणा) इति प्रसिद्धायाम् । अङ्कस्य पालिरिव । आलिङ्गने ।

अङ्कपाली स्त्री अङ्कपालि+ङीप् । अङ्कपालिशब्दार्थे वेद-काव्यगन्धर्व्ये च ।